

Natuurlijke talenten en geestelijke gaven!

Liturgiesuggesties:

Gezang 320: 1 en 4

Psalm 33: 11 (OB)

Opwekking 222: 1 en 2

Schriftlezing: 1 Corinthiërs 12: 1-27

Gezang 242: 3 en 6

Na verkondiging: Gezang 473: 1, 2, 3 en 10

Psalm 90: 1 en 8

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,
Er is een kinderlied dat prachtig aansluit bij het Bijbelgedeelte dat we samen hebben
gelezen. Het gaat zo:

Dit is m'n hand en dat m'n voet.
'k Heb ze allebei nodig.
Waar moet ik heen als één het niet doet.
Niets is er overbodig.
Hand, voet, knie, oog, oor en, keel.
Alles is nodig, niets te veel.

Ik ben de hand en jij de voet.
Wij zijn allebei nodig.
Wat ik niet kan, kan jij juist goed.
Niemand is overbodig.
Niemand is minder, niemand is meer.
Ieder is nodig, bij de Heer.

Niemand is overbodig.
Ieder is nodig.
De hand en de voet.
Het oog en het oor.
Niets is overbodig.

In je eigen lichaam niet.
Maar ook niet in het lichaam van de gemeente.

*

In deze themadienst, broeders en zusters, jongelui, willen we samen nadenken over
natuurlijke talenten en geestelijke gaven!

Als uitgangspunt koos ik voor de lezing uit 1 Corinthiërs 12.

In dit bijbelgedeelte vergelijkt de apostel Paulus de gemeente met een lichaam.

De gemeente als het lichaam van de Here Jezus Christus

Nu zijn er in de Bijbel méér beelden waarmee de gemeente vergeleken wordt.
Denk maar aan het beeld van de ene kudde en de ene Herder.
Denk ook aan het beeld van de bruid van het Lam.
Of het beeld van het huis van God en de onderlinge bijeen-komst.
Verschillende beelden die telkens weer nieuwe accenten leggen.

Het beeld van de gemeente als lichaam legt alle nadruk op het functioneren van de gemeente.

Er is in een lichaam een eenheid en er is in een lichaam verscheidenheid.

Elk onderdeel vervult zijn eigen zelfstandige taak.

Maar toch kunnen al die onderdelen / al die leden niet zonder elkaar.

Ze kunnen niet zonder elkaar bestaan.

Ze kunnen niet zonder elkaar functioneren.

Ze kunnen hun taak alleen goed vervullen doordat ze zijn opgenomen ín en deel uit maken ván dat éne lichaam.

Los van elkaar kunnen ze niets.

Een verzameling van losse ledematen is geen lichaam meer.

Dan dienen ze nergens toe en zijn ze waardeloos geworden.

Dit beeld van het functioneren van het lichaam, gaat de apostel Paulus nu toepassen op Jezus Christus.

Dat wil zeggen, op de gemeente, die zijn lichaam is.

En de vraag vanmorgen is dan ook:

Hoe functioneert onze gemeente?

Of - nog directer - hoe functioneer ikzelf, als lid van dat lichaam?

Want je functioneren in de gemeente heeft namelijk alles te maken met de natuurlijke talenten en de geestelijke gaven, die je hebt ontvangen.

*

In de liturgie heb ik een paar stellingen opgenomen.

Kijk maar even mee, de eerste stelling:

“Talenten zijn je natuurlijke begaafdheden, die je bij je geboorte al hebt meegekregen en die je in je verdere leven hebt ontwikkeld.”

Talenten zijn ... natuurlijke begaafdheden.

Denk dan aan uitdrukkingen als:

“Zij heeft talent voor schilderen.”

“Hij is een natuurtalent.”

“Je moet je talenten ontwikkelen.”

“Wij zoeken jong talent.”

Natuurlijke talenten heeft ieder mens.

Je hebt ze van God meegekregen met je geboorte.

Ze zitten - als het ware - in je genen.

Maar talenten kun je ook verder ontwikkelen in je leven.

Door er mee aan de slag te gaan.

* Een muzikale aanleg kun je verder ontwikkelen door les te nemen bij iemand die er verstand van heeft.

* Of als je een wiskunde-knobbel hebt ... vind je het vast leuk om met getallen te stoeien en moeilijke puzzels op te lossen.

* Of als je creatief aangelegd bent volg je misschien wel een cursus om meer ideeën op te doen en je creatieve vaardigheden verder te ontwikkelen.
Talenten, natuurlijke begaafdheden.
Ieder mens heeft daar iets van meegekregen.

*

Niet ieder mens heeft geestelijke gaven.

Daarom een tweede definitie:

“Gaven zijn bijzondere bekwaamheden, die de Heilige Geest aan ieder christen - naar de genade van God - geeft, en die tot opbouw van het Lichaam van Christus gebruikt moeten worden.”

In deze definitie is elk onderdeel belangrijk:

- 'bijzondere bekwaamheden':

De apostel Paulus gebruikt daarvoor het griekse woord: charismata.

Of in het enkelvoud: charisma.

Charisma betekent: gave, geschenk.

In dat griekse woord zit ook iets van: vreugde en genade.

Je zou dus kunnen zeggen:

een charisma is een geschenk, dat vreugde brengt bij degene, die dat geschenk ontvangt.

Een geschenk, geen beloning.

(Dat was één van de vragen van de afgedrukte quiz.)

Een gave is dan ook geen lintje of onderscheiding die je wordt toegekend voor bewezen diensten.

Het is een kado.

En dat kado heeft alles te maken met de vrijgevigheid van de Heilige Geest.

Het is een ... genade-gave.

*

Nu hebben christenen hebben niet allemaal dezelfde gaven.

Zoals een menselijk lichaam vele leden en organen heeft, zo is ook het lichaam van Christus - de gemeente - samenge-steld uit vele christenen die allemaal verschillende taken en functies uitoefenen.

Welke functies dat zijn, wordt in wezen door hun talenten en hun geestelijke gaven bepaald.

Wat voor geestelijke gaven komen we zoal tegen in het Nieuwe Testament?

Welke charismata worden in de Bijbel genoemd?

Allereerst zijn er de bekende teksten waarin een aantal gaven op een rijtje worden gezet.

Eén van die opsommingen vinden we in het bijbelgedeelte dat we vanmorgen samen hebben gelezen.

In 1 Korinthe 12 lezen we over:

- met wijsheid te spreken;
- met kennis te spreken;
- geloof;

- gaven van genezing;
- werking van krachten;
- profetie;
- het onderscheiden van tongen;
- vertolking van tongen.

En nog meer van die lijsten vinden we in Romeinen 12 en Efeziërs 4.

Toch spreekt de Bijbel nog veel breder over de gaven van de Heilige Geest.

De rechtvaardiging van de zondaar door Jezus Christus ... ook dat is een genadegave.

En in Romeinen 6: 23 staat dat de genade (charisma), die God schenkt, het eeuwige leven is.

In 1 Korinthe 7:7 komen we het charisma van het ongetrouwd zijn tegen.

Het is, gemeente, daarom goed om je te realiseren dat de Bijbel heel breed spreekt over de genade gaven.

Wat is er trouwens in ons geloofsleven dat we niet van de Here - uit genade - hebben ontvangen?

*

Toch wil ik nog even terug naar de definitie die ik u zojuist gaf:

'Een charisma, een geestelijke gave is een bijzondere bekwaamheid, die de Heilige Geest aan iedere christen - naar de genade van God - geeft, en die tot opbouw van het Lichaam van Christus gebruikt moet worden.'

Paulus schrijft in zijn brief aan de Korinthiërs:

"Aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven ... tot welzijn van allen."
(1 Korinthiërs 12:7)

Aan een ieder.

Aan ieder christen.

Aan iedere gelovige.

Maar hoe kun je nu weten welke gaven de Geest aan je geschonken heeft?

En hoe kun je die nu het beste gebruiken?

De Heilige Geest heeft aan iedere christen ten minste één geestelijke gave gegeven.

Niet iedereen heeft dezelfde gave ontvangen.

Iedereen heeft wat anders.

Je hoeft niet bang te zijn dat je bent overgeslagen.

Zelfs het in mensenogen meest onbeduidende lid heeft betekenis voor God.

Het is zelfs zo - schrijft Paulus - dat God het lichaam van Christus zó heeft samengesteld dat Hij meer eer gaf aan hetgeen misdeeld was (1 Korinthiërs 12:24)...

Daar kunnen we in de gemeente nog wat van leren!

Het gaat dus niet om heel grootse dingen.

Het gaat ook om de kleine, onopvallende leden.

*

Maar hoe weet je nu welke geestelijke gaven je van God hebt gekregen?

Je mag daar God heel gewoon om bidden.

Hij weet in ieder geval wat Hij jou gegeven heeft.

Het is goed en ook nodig om te vragen of God je wil laten zien wélke gaven Hij jou heeft gegeven.

Vaak zijn het anderen die bij jou bepaalde gaven herkennen en je daarop wijzen.

Er zijn ook wel boeken verschenen die je willen helpen om je gaven te ontdekken en daar verder in te groeien.

En volgende maand willen we een cursus van drie avonden geven hoe je die geestelijke gaven kunt ontdekken en in je leven kunt ontwikkelen.

Je mag ook God bidden om een gave te mogen ontvangen wanneer je die denkt nodig te hebben.

Al kunnen we God niet dwingen.

Als Hij je een bepaalde gave niet geeft, moeten we ons daarbij neerleggen.

*

Opvallend is dat Paulus schrijft, dat die leden, die het minst

belangrijk schijnen, toch de meest wezenlijke functies kunnen hebben.

Wij denken wel eens ... als je ouderling bent of diaken dan ben je heel belangrijk voor de gemeente.

Maar misschien dat iemand die trouw elke week - iemand die ziek is opzoekt - wel veel belangrijker is.

Misschien denk je wel ... een organist of een clubleidster, die is heel belangrijk voor de gemeente.

Maar misschien is iemand die het Gemeenteblad vermenigvuldigt wel net zo belangrijk.

Misschien denk je wel ... de penningmeester van de kerk, da's een belangrijk man.

Maar dat bejaarde vrouwtje dat elke dag haar handen vouwt en bidt voor de gemeente ... is onmisbaar voor het goed functioneren van de gemeente.

Bovendien ... geen lid is overbodig.

Ieder lid is op zijn eigen plaats en op zijn eigen wijze betrokken bij het geheel.

Tot welzijn van anderen! Tot opbouw van de gemeente!

Ieder lid, dus jij en jij en u en ik.

Dus:

* Als je bijvoorbeeld goed uitleg kunt geven over Gods Woord dan moet je die gave - op een vereniging of bijbelkring - gebruiken om anderen te helpen de Bijbel te begrijpen.

* De gave van de gastvrijheid vind ik ook zo'n gave die nogal wat gemeente-leden hebben.

Je huis openstellen voor een gespreksgroep of een vrouwenkring.

* En de gave van het dienen.

Er zijn heel wat dingen die wekelijks moeten gebeuren om het lichaam van de gemeente goed te kunnen laten functioneren.

Al is het maar het rondbrengen van het liturgieblad naar onze kerktelefoonluisteraars.

* Of neem de gave van de creativiteit.

Denk bijvoorbeeld aan dames, die elke week de bloemen verzorgen.

Ziet u, het zit 'm niet in grote dingen.

Je hoeft ook niet overal goed in te zijn.

Je kunt gewoon kijken waar je plezier in hebt.

In de gemeente als het lichaam van Christus - hebben we elkaar nodig.
Iedereen hoort zijn eigen inbreng te hebben.

*

Gelukkig heeft de Here God gezorgd voor een grote verscheidenheid van leden en ledematen.

De Heilige Geest heeft ons allemaal een eigen plaats en functie in het lichaam van Christus gegeven.

Paulus zegt het in vers 12 en 13 zo: "Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt ... en allen zij wij met één Geest gedrenkt."

Gemeente-zijn, het lichaam van Christus-zijn, is niet ons werk.

Het is het werk van de Heilige Geest.

Bij de doop - zegt Paulus - wordt je ingelijfd in dat lichaam.

Door de doop krijg je een plaats in de gemeente.

Die doop verbindt ons daarom aan elkaar.

We hebben elkaar nodig.

Wel eens een survival-tocht gemaakt?

Probeer maar eens een woest stromende rivier over te steken.

In je eentje kun je gemakkelijk worden meegesleurd door de sterke stroming.

Je moet het dan ook samen doen.

Elkaar een hand geven en een levende keten vormen.

En als bergbeklimmers een steile helling moeten overheersen, verbinden ze zich aan elkaar met een touw.

Dat betekent veiligheid.

Zonder die verbindingslijn is het te gevaarlijk.

In de gemeente van de Here Jezus Christus ben je aan elkaar verbonden.

Samen vormen we een ... gemeenschap.

Samen vormen we ... het lichaam van de Here Jezus Christus.

*

Daarom kan en mag niemand zeggen:

Ik kan die ander niets geven en ik kan van die ander niets ontvangen.

"Het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig, of ook het hoofd tot de voeten: ik heb u niet nodig ..."

Blijkbaar werd dat gezegd door sommigen in de gemeente van Korinthe.

Niet willen geven en niet willen ontvangen.

Die twee werkwoorden zijn van levensbelang.

Geven en ontvangen!

Heeft u bloed in uw lichaam?

't Zou niet best zijn als je geen bloed had.

Voorbeeldje:

Bloed gééft zuurstof en voedingsstoffen aan je lever.
Je lever zorgt ervoor dat je galblaas goed kan functioneren.
Je galblaas voorziet je maag van galstof.
En die galstof helpt je maag om het voedsel te verteren zodat het kan worden opgenomen in je lichaam.
Prachtig hoe onze Schepper alles op elkaar ín geschapen heeft.
Wat is een lichaam ... een functioneel geheel!

Geven en ontvangen.
Als het fout gaat in ons lichaam ... gaat het op deze twee punten fout:
* óf het gaat fout met het geven;
* óf het gaat fout met het ontvangen.

*

Daarom tenslotte nog even terug naar de vraag van het begin:
Hoe functioneert u, hoe functioneer jij in de gemeente?
Iemand had eens een droom.
Hij zag in die droom hoe het er toe ging in de hel en in de hemel.
Op beide plaatsen stonden - in grote zalen - op precies dezelfde wijze lange tafels met de heerlijkste gerechten.
Er zaten op beide plaatsen - aan weerszijden van die tafels - op precies dezelfde wijze mensen met stijve armen tegenover elkaar.
In de hel probeerde ieder het eten naar zichzelf toe te halen.
Door die stijve armen lukte dat natuurlijk nooit.
Zo leed in de hel iedereen honger, ondanks de overvloed van eten.
In de hemel daarentegen gaf ieder het eten door aan wie tegenover hem zat.
Dat kon wél met die stijve armen.
Daarom vond men in de hemel verzadiging.

Het was, gemeente, gelukkig maar een droom.
Maar in die droom wordt duidelijk, dat de gemeente van Jezus Christus het moet hebben van geven en ontvangen.
Die woorden typeren het samen gemeente-zijn.
Alleen als ieder lid bereid is om met zijn talenten en gaven te geven én te ontvangen kan de gemeente als lichaam van de Here Jezus Christus pas echt goed functioneren.
Naar binnen toe en naar buiten toe.
Want gemeente-zijn ... dat doe je samen.
Dat doe je niet voor jezelf.
Dat doe je voor Jezus, jouw Here, jouw Heiland.
Hij is het Hoofd van zijn gemeente.
Een Hoofd, gekroond met doornen.
Voor u, voor jou en mij.
Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 14 oktober 2001

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !